

Brent Stirton – Nosorožčí války. Poslechněte si, jak autor svůj snímek popisuje.

Této scéně dominuje nádherný severní bílý nosorožec. Stojí šikmo uprostřed fotografie a jeho kolosální hlava s malým hrbolem místo rohu je nakloněna nízko doleva. Na vytištěné fotografii je možno nahmatat hrubou strukturu jeho kůže. Jeho přední nohy jsou zabořeny do vyprahlé trávy keňské savany.

Hladký vystouplý prostor vpravo od něj vyplňuje skrčený voják v uniformě zády k nosorožci. Můžeme nahmatat pušku, kterou svírá v ruce a která více vystupuje z reliéfu. Pravou rukou škrábe voják nosorožce na břicho mezi předními končetinami. Z obrazu vystupují další dva muži v uniformách – jeden vlevo před nosorožcovou hlavou, druhý vpravo stojí více vzadu, proto se jeví jako menší. Oba drží vlastní pušky a hledí do dálky. Nad nimi je modrá a jasná obloha s oblaky bílých mraků. Vše se odehrává v kropenaté savaně, jejíž zlatavé odstíny vrhají teplou a éterickou záři.

Nosorožec je symbolem pravěké ladnosti a houževnatosti. V jeho temných očích se zrcadlí neúprosný běh času. Z toho, jak strážci stojí v tiché bdělosti, je cítit úcta, vztah mezi těmito muži a zvířetem, potvrzení hlubokého spojení, které lze navázat mezi lidmi a světem přírody. Postoj rangerů deklaruje morální povinnost lidstva chránit křehkost života na této planetě. Současně však chybná víra lidstva v léčivou moc nosorožčího rohu přivedla tato nádherná zvířata na pokraj vyhubení.

Súdán je poslední samec, a až tiše odejde do temné noci, zůstane po něm tato fotografie a mnoho dalších, které byly pořízeny. Tuto fotografii Súdána jsem pořídil v keňské rezervaci Ol Pejeta Conservancy fotoaparátem Canon EOS 5D Mark II.

V srdci africké divočiny představují hranice mezi člověkem a přírodou často nesnadné soužití, ale tato fotografie vypráví jiný příběh: o oddanosti, odhodlání a křehkosti nejmajestátnějších tvorů naší planety. Žádný z těchto mužů nemá univerzitní titul, nejsou to vědci, před žádným z jejich jmen nestojí slovo profesor. Přesto z nich čas strávený se Súdánem udělal odborníky. Skutečnost, že si uvědomují, že severní bílý nosorožec je pravděpodobně odsouzen k zániku, dodává jejich roli ochránců ještě větší vážnost.

Súdán byl nakonec 19. března 2018 utracen. Tento stařešina svého druhu podlehl degenerativním změnám ve svalech a kostech a nakonec se již nedokázal postavit na nohy. Jsem si jistý, že kdyby měl naději, tak by si ho lidstvo pamatovalo jako symbol našich lepších zástupců a toho, co je možné navázat mezi člověkem a zvířetem, pokud se na této křehké planetě vnímáme jako sobě rovní. Dnes probíhá program, který zkoumá možnost obnovy poddruhů pomocí vzorků spermatu a vajíček – uchováno je 29 embryí severního bílého nosorožce. Pokud se podaří najít cestu zpět, mohlo by to změnit pravidla hry. Ale nesmíme dopustit, aby vědecký vývoj snížil naši ostražitost vůči všemu, co v přírodě zatím ještě existuje.